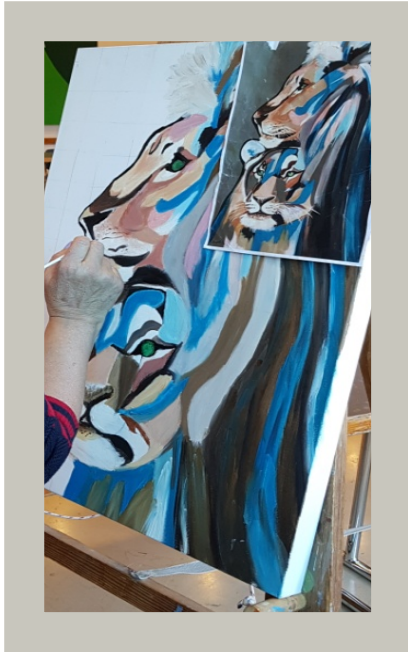


שיר פוגש ציור בית הלוחם ירושלים מאי 2019 אייר תשע"ט

'לביאה וגור' / סגל מיזלף הנה 13.4.19



נפגשתי בלביאה וגור
וכאלו ראיתי את עצמי בראי.
אותי - האם ואת בני - הגור הצעיר.
אני זו הלבאה השומרת,
ומטפחת את בני מילדות עד בגרות יום יום.

כשנולד עמרי, גליתי את גר עצום לפני
"החיים זה לא פיקניק" - אמרתי בלבי.
עוד כשהיה ברחמי רמז הוא לי
שתינוק חמוד יהיה, ואתגר יעמיד בפני.

ממשפחתון למעון ומשם לגן-
עבר מסגרות רבות עם
תמיכה, אהבה, ממש חממה.
בחלוף הזמן, בית הספר הפך עבורי אתגר.
מנהלת האומרת: "אין סכוי, הוא לא יגיע לכתה ג'!"
גרמה לי להפך ללביאה

ד ר ו כ ה
ה ע ו מ ד ת
על שתי רגליה האחוריות.

האמנתי בכל לבי שהגור שלי
יכל להמריא לשחקים.



שיר פוגש ציור בית הלוחם ירושלים מאי 2019 אייר תשע"ט

אני מרגישה שכל חיי אני במלחמה,
נלחמת כדי להגן על הגור, שלא יפגע.
לבשתי אפוד, מגן, שחפ"ץ
אחזתי בחרב ויצאתי לקרב.
הפעלתי את כל קשרי,
למדתי לנהל את דרכי
והכל כדי להגן על הגור שלי.

למדלנו, לאחר שעמרי סים בהצלחה
את כל מסגרות החנוכה,
על אף הבורות שנקרו בדרכנו,
חשתי שאני נמצאת ב"הפסקת אש"
זמנית אמנם, כי לזוי ותמיכה והגנה
אצטרך עבורו תמיד.
עמרי, בני היקר
למד לבנות את חיי
והנה היום הוא בחור לתפארת,
מאמן טאקוונדו ושופט לאמי בארץ.

יוצאים לחסד מרגש וסוף,
בואו לעלות את הפסקות שלכם



דורית לראון
M.A. בהוראה ופסיכיה

שיר פוגש ציור בית הלוחם ירושלים מאי 2019 אייר תשע"ט

את כל החיים הגדשתי ואקדיש לעמרי

שיגיע לגדולות ויתפתח בדרכו שלו

כה שמרתי ואשמר עליו

כי אני יודעת שהוא יחיד ומיוחד

וההשקעה משתלמת.

ממש כמו לביאה השומרת על הגור שלה.